

den hele Masse tager man saa, hvad der maa ansees for nødvendigt til at lønne Geistligheden, og det bliver saaledes Staten og ikke Byen, der lønner Geistligheden. For mig ligger der ingen Ting imellem de to Veie, enten at overlade Bønningen af Geistligheden til en Overenskomst mellem Menighed og Præst — lad der være en fuldstændig fri Kirke inden en saa stor Communes Omraade som Kjøbenhavn, jeg giver iøvrigt ingen Tilskyndelse eller Opfordring dertil — eller, og det er det andet Alternativ, at fortsætte den Tradition, som bestaaer her i Landet, at Præsterne ere ansatte af Staten og, hvad jeg for mit Vedkommende maa paastaae, lønne af Staten; derved kommer man ud over alle de Vanskeligheder, der opstaae, naar man lader en Afgift bestaae, der faaer en directe Anvendelse til kirkelige Formaal, idet vi ikke længere kunne bestemme Grændserne for de kirkelige Menigheder. — Endnu engang henstiller jeg det derfor til Overveielse, om man ikke kan naae det Maal, som jeg troer, at den ærede Minister har fuldkommen Ret i at trage efter, at skaffe en ligelig og bedre Fordeling af Indtægterne til de forskjellige Geistlige, der ere faldede i Kjøbenhavn, end den, der nu bestaaer — om man ikke kan naae dette Maal ved at henvende sig til Kommunen og igjennem den, for at faae de nødvendige Midler, bestaende af Borgerne, men uden at Besatningen fremtræder som specielt vedrørende kirkelige Formaal.

§ 6 har jeg ikke omtalt, den forekommer mig i det Hele taget ikke heldig, men det ligger mere for til næste Behandling.

Kirke- og Underviisningsministeren: Hvad den ærede Tale vil, det giver jo Lov; man har jo netop henvendt sig til og henvender sig til Kommunen, idet der foreslaaes, at den paatænkte Ordning ikke kan foregaae uden Communalbestyrelsens Samtykke; man har netop sat denne Afgift, hvorom her er Tale, i Forbindelse med den kommunale Beskatning (Tjæfning: Men den gaaer ikke op i den!) . . ja, ganske vist, den gaaer ikke op i den, men det kommer deraf, at man med Strengthed har troet at maatte holde sig til

Bestemmelsen i Grundlovens § 82, som vistnok har en større Betydning end den, som den næstsidste Tale vilde tillægge den; han hittede nemlig, at Indkomstskatten svares deels af Grunden og deels af Formuen, men at man ved den omhandlede Bestemmelse i Grundloven nærmest havde tænkt paa Offeret og deslige; nei ved Bestemmelsen i Grundloven har man netop tænkt paa de personlige Afgifter, de Afgifter, som udredes af Personen, og Indkomstskatten udredes af Personen; man har derfor ikke villet komme med en Bestemmelse, hvorefter Medlemmer af andre Religions-samfund kunde komme til at udrede noget personligt Bidrag til Folketirken; derover har man meget strengt vaaget. I denne Henseende maa det erindres, at de anerkjendte Troessamfund have deres særlige Ordning, hvorefter de maae bestride alle Udgifterne til deres Gudstjeneste og deres Lærere. Kun ved at følge den Veie, som Lovudkastet anviser, kan man undgaae at vælte en Byrde over paa de andre Religions-samfund, for hvilken de ved Grundloven ere fritagne, og det skulde virkelig gjøre mig ondt, om der ikke herfra skulde hbes en større Anerkjendelse og større Understøttelse af Bestræbelser i den Henseende; hvor der har været Spørgsmaal om at paaligne saadanne Udgifter, og Ministeriet er traadt imellem, har det stadig draget Omsorg for, at Grundlovens Bestemmelser med Strengthed bleve overholdte. Lader man derimod den Afgift, hvorom der her Tale, aldeles gaae op i den kommunale Beskatning, saa vilde alle Beskjendere af afvigende Troessamfund, saasom Katholiker, Jøder, Reformerte o. s. v., komme til at at svare Bidrag til Folketirken, — men en saadan Fremfærd vilde dog unægtelig stride imod Bestemmelsen i Grundloven og i ethvert Tilfælde imod den Mand, som gaaer derigjennem. Det vilde derfor være mig meget ukjært, om man, ved at sætte dette lille Lovforslag i Forbindelse med videre gaaende Reform, skulde gjøre det umuligt at gennemføre den Tanke, hvis Hensigtsmæssighed fra alle Sider anerkjendes; her er slet ikke Tale om de store Principer eller de store Theorier; Lovudkastet holder sig ganske simpelt til Jorden, det holder sig til ganske simple, praktiske Spørgs-